

ת"פ 27050/04/20 - מדינת ישראל נגד סאמר אסמר (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 27050-04-20 מדינת ישראל נ' אסמר(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סאמר אסמר (עציר),

הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד יניב זהר

בשם הנאשם: עו"ד רונן אביב - סנגוריה ציבורית

גזר דין

1. הנאשם הודה בשני אישומים: אישום ראשון בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 והדחה בחקירה לפי סעיף 245(ב) לחוק ואישום שני של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק.

2. על פי האישום הראשון, ביום 10.4.20 הנאשם קשר קשר עם אחר לשדוד תחנת דלק בעכו, עבירה שבוצעה באותו יום כאשר הוא היה מצויד במלקחיים ממתכת בעלות קצה חד (שמשמשות לגחלי נרגילה) והאחר היה מצויד בסכין. נשדדו 200 ₪ ו-8 קופסאות סיגריות. בסוף מעשה השוד הנאשם אמר למתלונן שאם ידבר עם המשטרה ירצחו אותו.

3. על פי האישום השני, ביום 12.4.20 הגיע הנאשם לאותה תחנת דלק בעכו בשעת לילה מאוחרת שוב עם המלקחיים כשפניו מוסתרות והוא עם קפוצ'ון. הוא ניגש לעובד בתחנה, קירב את המלקחיים לפניו ושדד 140 ₪ ו-25 קופסאות סיגריות.

טיעוני המדינה לעניין העונש

4. ב"כ המדינה הזכיר שהנאשם עצור מיום 13.4.20. נטען שנפגעו הערכים המוגנים של פגיעה בביטחון

ושלום הציבור ושמירה על הקניין, ותחושת הביטחון של עובדי החנויות בתחנה. נטען שבשני האירועים היה תכנון מוקדם בדמות הצטיידות במלקחיים. נטען שהשוד הראשון כלל תיאום עם השותף ושחלקו של הנאשם היה משמעותי ובשוד השני חלקו בלעדי. נטען שהיה צפוי נזק חמור ביותר לאור השימוש בנשק קר.

5. נטען שיש מקום לקבוע מתחמי ענישה נפרדים בגין כל אחד מהמעשים, כיוון שמעשי השוד בוצעו בימים שונים מול קורבנות שונים ואחד בוצע עם שותף והשני בנפרד.

6. נטען למתחם ענישה שבין 2 עד 5 שנות מאסר (בעניינו של השותף נקבע מתחם ענישה של 20 - 45 חודשי מאסר). המדינה ביקשה להפעיל את המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם בת"פ 50227-09-17 בו נידון הנאשם ל-10 חודשים ות"פ 2494-07-18 שם נידון הנאשם לחודשיים מאסר על תנאי - במצטבר, וכך גם לגבי העונשים שיוטלו במסגרת התיק הנוכחי.

7. המדינה ביקשה שהעונש ייקבע ברף הגבוה של המתחם.

8. המדינה הפנתה לפסיקה כדלקמן:

ת"פ 26039-07-17 מ"י נ' קוקה (26.4.18), שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בשוד מזוין של תחנת דלק באמצעות סכין. נקבע מתחם ענישה שבין 22 - 54 חודשי מאסר בפועל. הנאשם היה בעל עבר פלילי קודם ונידון ל-36 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 3469-02-17 מ"י נ' לוי הורשע הנאשם בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות של חנות נוחות Yellow בתחנת דלק כאשר הוא ביצע את העבירה עם סכין מוסתר על בגדיו ופניו מכוסות. נשדד סכום של 1,688 ₪. הנאשם היה בעל הרשעות קודמות והוא ריצה מאסרים בעבר והיה מכור לסמים. נקבע מתחם ענישה בגין אירוע השוד שבין 30 - 60 חודשי מאסר בפועל והוא נידון ל-54 חודשי מאסר.

ת"פ 26238-11-18 מ"י נ' אבו אלקיעאן (2.9.19) הורשעו שלושה נאשמים על פי הודאתם בעבירות של ניסיון שוד בנסיבות מחמירות, שינוי סימני זיהוי של רכב והפרת הוראה חוקית. הנאשמים החליטו לשדוד תחנת דלק, הצטיידו ברכב שהחליפו לו את לוחית הרישוי, בכובעי גרב וחפץ שנחזה להיות מספריים. הם הגיעו בשעת לילה לתחנת הדלק, תפסו את המתדלק בצווארו ובאיומים ובתוך כך שהצמידו את החפץ אליו ניסו לשדוד את המקום אך הגיעו ניידות משטרה למקום והם נעצרו. נקבע מתחם ענישה שבין 24 - 48 חודשי מאסר. הנאשמים שהיו בעלי עבר פלילי נידונו ל-28 חודשי מאסר בפועל ונאשם ללא עבר נידון ל-24 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 7459/12 שיבר נ' מ"י (20.6.13) התקבל ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירת שוד מזוין

של חנות בתחנת דלק לפנות בוקר, כשפניו מכוסות והוא מציג סכין למוכר. נגנבו 900 ₪ וקופסאות סיגריות. נוכח פן שיקומי הועמד עונשו על 24 חודשי מאסר בפועל במקום 30 חודשים.

ע"פ 6001/13 **קסה נ' מ"י** (29.1.14) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בניסיון שוד בנסיבות מחמירות של חנות נוחות בשעת לילה מאוחרת כשהוא שתוי ומחזיק סכין מתקפל על גופו. כשהמוכר סירב למכור לו בירה הוא שלף מכיסו את הסכין, הניף אותו כלפי המתלונן, איים עליו ודרש כסף. כיוון שהמתלונן לא הצליח לפתוח את הקופה נמלט הנאשם מהמקום ללא שלל. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה בין 2 ל-5 שנות מאסר והנאשם שהיה בעל עבר פלילי ובגיר צעיר נידון ל-33 חודשי מאסר בפועל.

טיעוני הנאשם:

8. הסנגור טען שמדובר בשתי עבירות שבוצעו באותו מקום בפרק זמן סמוך ובאופן דומה ונטען שמדובר באירוע אחד ויש לקבוע מתחם ענישה אחד לשתי העבירות.
9. באשר למתחם נטען שלמרות שמדובר בעבירות חמורות לא הופעלה אלימות פיזית ולמתלוננים לא נגרם נזק גופני ומדובר באירועים שהתרחשו על פני פרק זמן קצר.
10. נטען שהנאשם ביצע את המעשים על רקע התמכרותו לסמים כך שלא ניתן לייחס לו תכנון מוקדם ממשי ועוד הוסף שנגנב סכום כסף ורכוש בשווי נמוך.
11. באשר לעבירת ההדחה בחקירה נטען שזו בוצעה בסמיכות מידית וברצף לעבירת השוד.
12. אוזכרה פסיקה כדלקמן:

ע"פ 7240/13 **סבה נ' מ"י** (18.5.14) שם הורשע נאשם בשוד תחנת דלק כשהוא רעול פנים והצמיד שבר חרס לצווארו של עובד במקום וביצע שוד באיומים של מכשיר טלפון וכסף. הוא נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל. נטען שבאותו עניין בית המשפט קבע שיש לאבחן בין עבירות שוד שנעשו תוך פגיעה פיזית בקורבן לבין אלה שנעשו על ידי הפחדה בלבד.

ת"פ 1304-05-14 **מ"י נ' מאור הלר** (1.4.15) שם הורשע הנאשם בשוד בנסיבות מחמירות של 700 ₪ מבנק דואר כשהוא מכוון לעבר הפקיד גז מדמיע וכן שוד נוסף של מאות שקלים כשהוא מצויד בגז מדמיע ופתק וכן דרישת נכס באיומים (ניסיון כושל נוסף באמצעות גז מדמיע לשדוד בנק דואר באמצעות פתק) וכן בניסיון גניבה. בגין כל העבירות נקבע מתחם ענישה שבין 18 - 48 חודשי מאסר.

ע"פ 936/14 **אברהם נ' מ"י** שם הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות בכך שהגיע מאחורי המתלון כשהוא מלווה באחרים, היכה אותו באגרוף בפניו ולאחר שהמתלון נפל נטל ממנו מכשיר פלאפון ובעוד שהמתלון שוכב ניסה לחנוק אותו באמצעות שרשרת שענד ועליה מפתחות ולאחר מכן תלש את השרשרת מצווארו. הנאשם נידון ל-20 חודשי מאסר.

ע"פ 2817/15 **אורי דהן נ' מ"י** מקרה בו נאשמים החליטו לשדוד נהג מונית כאשר ביקשו שיסיעם לכתובת מסוימת. בהגיעם למקום התחילו לתקוף אותו תוך כדי שאחד מהם חנק אותו וצעק 'קח לו את כל הכסף' והלמו בפניו באגרוף וגרמו לו שבר באפו והוא נזקק לתפרים. המערערים הורשעו בעבירת ניסיון שוד והושתו עליהם 15 חודשי מאסר בפועל.

13. נטען שיש לקבוע מתחם ענישה בין שנה ל-4 שנות מאסר. באשר לעונש בתוך המתחם נטען שהנאשם לקח אחריות על מעשיו והודה בכתב אישום. נטען שהדבר מלמד על חרטה וצער וגילוי אמפתיה לנפגעים. נטען שיש לתת להודאה משקל ממשי לקולא (ע"פ 2163/05 **אליאב נ' מ"י**). הסנגור ביקש לקבוע עונש בחלק התחתון של המתחם.

14. נטען שהנאשם חסך מזמנו היקר של ביהמ"ש ומנע העדת 32 עדי תביעה.

15. נטען עוד שהנאשם צעיר, יליד 1992, והתמכר לסמים קשים בגיל צעיר למרות שהוא בן למשפחה נורמטיבית. נטען שהוא ניהל חיים נורמטיביים ואף סיים בגרות עד שנפל לסמים.

16. נטען שעובר למעצרו פנה הנאשם באופן עצמאי לאשפוזית "הדרך" בבקשה לבחון את קליטתו לשם גמילה והוא הופנה לבדיקות רפואיות שביצע אך בשל התפרצות הקורונה לא ניתן היה לקלוט אותו במסגרת עד למעצרו בתחילת 4/20. נטען שהנאשם כיום מרגיש צורך להיגמל, הוא בשל לכך והוא מעוניין להתנתק מהעולם העברייני.

17. נטען שהאינטרס הציבורי כולל אינטרס שיקומי של עבריינים מכורים לסמים.

18. הנאשם עצור מ-13.4.20, הסנגור ביקש שלא להטיל בנוסף פיצוי וכי נקבע כי רכיב זה של העונש חייב להיות מידתי. כמו כן ביקש הסנגור שהעונש המותנה יהיה מתון ומדוד.

דברי הנאשם:

19. הנאשם עצמו הביע צער על מעשיו וביקש להתחשב במצבו. הנאשם הצהיר שבכוונתו להמשיך בטיפול וציין שהוא רק בן 28.

דין:

20. נפגעו הערכים המוגנים של שמירה על שלום הציבור והגנה על הקניין. מחד, לא ניתן לומר כי עולה שהיה רכיב תכנון רציני בעבירות ואולם שני האישומים מצביעים על דפוס חזרתי של התנהגות פסולה והכנה מסויימת. הנאשם נושא באחריות בלעדית למעשיו והיה דומיננטי באירוע הראשון ולבד באירוע השני.

21. לקולא יש לציין שלא נעשה שימוש בחפץ (כאשר עולה שאלה עד כמה מדובר בכלי תקיפה בכל מקרה). באשר לשאלה אם מדובר במקרה אחד או שניים, אומנם שני המקרים בוצעו באותה תחנת דלק, ברם, בפער זמנים של יומיים ופעם אחת עם שותף ופעם אחת בלעדיו. במאזן הכולל דומני כי מדובר בשני אירועים נפרדים שהקשר היחיד והמשמעותי ביניהם הינו גיאוגרפי ושיטת פעולה אך אין בכך כדי להכריע שמדובר באירוע אחד.

22. מכל האמור הגעתי למסקנה שמתחם הענישה ההולם בגין כל אחד מהמקרים נע בין 20 - 45 חודשי מאסר בפועל. שני המקרים אינם שייכים לקטגוריה החמורה של עבירות השוד היות ולא הופעלה אלימות מהותית באף אחד מהם.

23. יצוין שהנאשם הגיש מסמכים המצביעים על כך שבתקופת מעצרו המשיך בטיפול בבעיית ההתמכרות ממנה הוא סובל (ראו מכתב מקצינת אסירים בצלמות מיום 6.8.20).

שוכנעתי כי במקרה זה הנאשם נוקט פעולות משמעותיות - לרבות טרם מעצרו - על מנת להתנתק מעולם הסמים ושיקול זה מהווה אחד השיקולים בגזירת העונש.

24. מכל האמור הגעתי למסקנה שיש להטיל עונשים כדלקמן:

- מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים, ממנו תנוכה תקופת מעצרו החל מיום 13.4.20.

- מאסר על תנאי של 9 חודשים משך 3 שנים ממועד שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יעבור עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע;

- המאסרים על תנאי התלויים ועומדים כנגד הנאשם בת"פ 50227-09-17 בו נידון הנאשם ל-10 חודשים ות"פ 2494-07-18 שם נידון הנאשם לחודשיים מאסר על תנאי - יופעלו מחצית במצטבר ומחצית בחופף (6 חודשים בסה"כ).

- על הנאשם לפצות כל אחד מהמתלוננים בכל אחד מהתיקים בסך של 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.12.2020.

זכות ערעור תוך 45 ימים הודעה לנאשם.

ניתן היום, ג' תשרי תשפ"א, 21 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.